

Til

Medlemmerne af Folketingets Sundhedsudvalg

København den 7. november 2009

Ref.: Udsendelse på TV 2 News om bemanning af alarmcentralerne.

Jeg har i dag overværet en debatudsendelse – Expressen – på TV 2 News, hvor man debatterede problemerne omkring bemanningen af alarmcentralerne.

Deltagere var bl.a. medlem af Folketingets Sundhedsudvalg, Liselott Blix (DF), som jeg har tilskrevet særskilt på baggrund af hendes deltagelse.

Jeg føler desuden, at der blev berørt problemstillinger, som jeg gerne vil henlede Udvalgets opmærksomhed på.

Der er ingen tvivl om, at de uheldige hændelser, der jævnligt beskrives, hver især er en for mange, og det er også klart, at der skal gøres noget ved det.

Hvad kan man – og bør man så gøre?

Jeg er sygeplejerske med speciale i intensiv- og anæstesisygpleje gennem 15 år, og har senest med undren konstateret, at sygeplejerskerne – til skade for borgernes tryghed – er blevet fjernet fra det præhospitale til fordel for andre personalegrupper - her paramedicinere.

Dette sker til trods for, at specialesygeplejersker objektivt og alt andet lige er de bedst uddannede til at varetage netop funktionerne i det præhospitale, d.v.s. – alarmcentraler og akutambulancer.

Der er lavet undersøgelser, der viser, at specialesygeplejersker i det præhospitale giver bedre akutbehandling med færre indlæggelser til følge.

Dette er en naturlig konsekvens af, at man netop tager den viden og erfaring, som sygeplejersker besidder, og bringer den fra hospitalet og ud på skadestedet.

Som næstformanden for Dansk Sygeplejeråd, Dorthe Steenberg, udtalte under debatten, så er sygeplejerskerne i princippet indstillet på at deltage i problemløsningen allerede ”fra i morgen”, men tilsyneladende er dette budskab ikke nået frem til de centrale beslutningstagere – eller også er det, og der er foregået en lobbyvirksomhed, som jeg ikke kan gennemskue.

Udvalgets medlemmer kan være sikre på, at der ligger store, velkvalificerede ressourcer, som umiddelbart kan bringes i anvendelse.

Jeg kan yderligere begrunde med, at sygeplejersker med anæstesi-, intensivspeciale, kardiologisk og skadestueuddannelse har stærke kompetencer i bl.a. kliniske observationer af patienter og analyse af disse observationer. Det gør os særligt egnede til at analysere og vurdere de symptomer en borger opgiver f.eks. i telefonen, ligesom vi har en teoretisk velfunderet og praktisk kompetence i at tale med mennesker i akutte krisesituationer.

Vi har desuden træning i at bevare ro og overblik – alt i alt noget, der giver gode fagligt-praktiske forudsætninger for at bemande en vagtcentral som sundhedsfagligt personale.

Jeg mener – med al respekt – ikke, at paramedicinere har tilsvarende kompetencer.

Jeg er som anæstesisygeplejerske blandt andet med til at grunduddanne unge læger i introduktionsstillinger, reddere, paramedicinere og egne kursister, og har derfor også et godt indtryk af, hvad de kan og ikke kan.

Desuden er vi centrale figurer i det tværfaglige samarbejde på operationsgangen i dagligdagen.

For mig er alt dette yderligere et argument for, at det skal være sygeplejersker og ikke andre sundhedsfaglige grupper, der skal bemande centralerne.

Der har været en del kritik af politiet i denne sammenhæng. Det forholder jeg mig ikke til, men det er min opfattelse, - belært af erfaringer fra dagligdagen bl.a. i skadestuerne, at der uden problemer kan etableres et særdeles effektivt tværfagligt samarbejde mellem politi og sygeplejersker.

At anvende paramedicinere er ikke en optimal løsning i forhold til at yde borgerne den bedste service. Det forekommer derimod at være et udtryk for brug af ”laveste fællesnævner”, og hvis man fastholder dette, bør befolkningen orienteres ordentligt om konsekvenserne.

Jeg er ikke uvidende om en række rent politiske overvejelser, men den praktiske og gode løsning er efter min opfattelse ganske enkel:

Af alle de ovenanførte grunde bør en alarmcentral bør bemandses med en politimand, der tager sig af de politifaglige henvendelser, og en specialesygeplejerske, der tager sig af det sundhedsfaglige henvendelser.

Med venlig hilsen

Ane Høst Sode
Anæstesisygeplejerske